

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4527/2021
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Бојић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мирко Паповић адвокат из ..., ради тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2781/20 од 23.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2781/20 од 23.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2781/20 од 23.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1061/2017 од 07.09.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужила на основу тековине и стицања у браку власник са уделом од $\frac{50}{100}$ делова породичне стамбене зграде број 1 површине 57m^2 која се састоји од приземља и поткровља и породичне стамбене зграде број 2 површине 60m^2 обе на парцели ... у улици ... број ..., уписане у лист непокретности ... КО ..., као и дограђеног дела објекта од 21m^2 и власник по истом основу на $\frac{49}{100}$ делова земљишта неопходног за коришћење и одржавање наведеног објекта означеног као парцела ... од 5,35 ари, у одређеним мерама и границама наведеним у овом ставу изреке, што је тужени дужан да призна и тужилци изда подобну исправу за упис права својине на наведеној непокретности у јавним књигама, а уколико то не учини ова пресуда ће јој послужити у ту сврху. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужила по основу тековине у браку власник са $\frac{1}{2}$ дела покретних ствари - путничког возила и моторцикла, ближе идентификованих у овом ставу изреке, што је тужени дужан признати. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име удела тужилце од $\frac{1}{2}$ дела теретног возила идентификованог у овом ставу изреке које је продао 2017. године - после престанка брачне заједнице, исплати тужилци новчану накнаду у износу од 266.080,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да накнади тужилци трошкове парничног поступка у износу од 353.969,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2781/20 од 23.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда

Основног суда у Пожаревцу П 1061/2017 од 07.09.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 404. став 1. ЗПП, благовремено изјавио ревизију из разлога предвиђених чланом 407. став 1. тачке 3. и 4. тог закона. Поднеском од 22.02.2022. године, тужени је допунио изјављену ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Из формулације наведене одредбе произилази да је погрешна примена материјалног права једини законски разлог за посебну ревизију. Због тога се Врховни касациони суд, приликом оцене допуштености посебне ревизије туженог, није упуштао у оцену навода ревидента о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања које је потребно размотрити у општем интересу или у интересу остваривања равноправности грађана. Не постоји ни потреба за новим тумачењем примењеног материјалног права, како у погледу предмета заједничке имовине - непокретности које су одређене катастарским подацима, тако и у погледу члана 180. Породичног закона којим је прописана законска претпоставка о подједнаком уделу супружника у стицању заједничке имовине у току брака. Већи удео једног супружника у стицању је фактичко питање које се утврђује у сваком конкретном случају, на основу чињеница и доказа које износи и предлаже она странка која тврди да је њен допринос у стицању заједничке имовине већи и тако обара законску претпоставку о подједнаком доприносу супружника. Правни став нижестепених судова да чињеница како је тужени по престанку брачне заједнице сам отплаћивао кредит узет у току трајања те заједнице нема утицаја на величину његовог удела у стицању, не одступа од устаљене судске праксе. Тужени уз ревизију не прилаже правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветно чињенично правним споровима које би оправдавале одлучивање о његовој посебној ревизији ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога нису испуњени законски услови да се у овом спору дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог, због чега је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Наводи туженог из његовог поднеска од 22.02.2022. године нису разматрани јер је исти поднет по истеку законског рока прописаног чланом 403. став 1. ЗПП.

Ревизија туженог није дозволена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора која је у тужби означена износом од 600.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за допуштеност ревизије у смислу наведене одредбе.

Сходно изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић